

KA
52726

TPC

HUMANI
TAAR
RINCI

AJAKIRI

HV

S i s u :

Saateks.....	J. Adanson	lk.	1
Noorile!	E. Konsap	"	2
Mund	P. Habraschka	"	5
Vaimujõust	O. de E.	"	6
Hengeke kui nõrvas ..	E. Kits	"	9
Igaviku randaalele	E. Konsap	"	10
Kevadööde algeil	E. Kits	"	13
Mina ja käsipall	E. Killip	"	13
Opilaskonna tegevus- sest möödunud se- mestril	A.	"	19
ateid koolielust ...	A.T., O.T., P. ja A.	"	21

- - - - -

Kaasa Helmut Valgult Illustratsioonid

Elmas kirjastus.

1A

39494/1

S a a t e k s !

Noored! Tulevik kohustab Teid jätkama vanema generatsiooni tööd, et kindlustada enesele ja ühiskonnale paremad eksistentsi võimalused. Rakendage oma teadmised ja võimed tuleviku ülesehitavaks tööks nii oma rahva poliitilises kui ka kultuurilises elus. Re-va parema tuleviku nimel on moodne kasvatus ja õppe töö ehitatud töö põhimõttele, mille realiseerimine toimub mitmesugusel teel. Üks neist, nimelt The Method of Self-Activ, on rajatud õpilaste isetegevuse põhimõttele, mis läbib punase joonena kogu nüüdisaja kasvatust. Vana kool tahtis valmistada noori ette elule, tänapäeva kooli püüd on tuua elu kooli. Õpilaste vaba vaimne isetegevus on paljudes meie keskkoolides leidnud väljenduse õpilaste omavalitsuse allüksuste, nimelt ringide ja nende sektsioonide, tegevuses. Isetegevuse kaudu, kui seda teadlikult ja süstemaatiliselt teostatakse, kasvavad noored iseseisvaks ja tahtetugevaks kodanikeks. Tõsiasi on see, et meie aeg, mis täis võitlust ja võistlust, vajab mitte ainult haritud ja hästi teadmistega, vaid ka algatusvõimsaid ja tahtejõulisi inimesi, kes suudavad elus orienteeruda ja kellel ei puudu enesekriitika. Meie

elu vajab noori, kes omandanud kindlad ilmavaateli-
sed alused, kes suudavad töötada iseseisvalt ja luua
uusi väärtusi meie rahvuskultuurilises elus.

Kui tänapäeva hariduspolitika sihiks on kasva-
tada noori isetegevuse kaudu iseseisvaks loovaks
inimesiks, siis on õpilaste omavalitsusel ja selle
ringidel täita suured ülesanded. Tartu poeglastegüm-
naasiumi humanitaar-ring, koondanud arvuka õpilaspe-
re enese ümber juba realgümnaasiumi päivil, on jul-
gelt astunud ülalmainitud kõrgete sihtide teenistus-
se. Käesolev töö on üks ta eluvaldusist. Loodame, et
humanitaarring oma tegevusega kaasa aitab süvendada
meie kooli, kui ühiskonna miniatuurse algrakukese,
õpilaste vastutustunnet tuleviku eest ja lähendada
õpilase elu realiteedile.

J. Adamson
T.R.G.humanitaar-ringi
hooldaja.

N o o r i l e !

Olete vaadelnud päikese purpurset kerkki
varakevade värisevail õrnul hommikuil? Olete märga-
nud, kuid tervitab eluandjat päikest kogu õlmitaev
loodus? -

Noor olla - on viiv päikese tõusengul, hommiku
ärkamisel. Tunda värisevat erutust kui hirmu eel
keskpäeva palavuse - vaevarikast, kirjut ja huvi-
tavat elu. Olla kui stardis eel tundmatuid kaugusi.

siis mõista endile seatud suuri kohustusi ja lootusi. Alakem väiksel, kord-korralt kindlamat pinda jalge alla luues, kuid kindlalt ja kõikumatult seatud sihti silme ees hoides.

Tulevik on meie teha, sest ta kerkib oleviku ehitatud alusmüüridele!

Hävitagem vana, mis liig habras ja ehitagem uus elastsem ja kindlam, parimaist metallest kuume-ma tulega ja ilusamais vormes. Vanaga rahulejäämine oleks me paigaltammumine, oleks me surm! Kuid teotsegem hii, et rõõmuga võiksime hüüda:

- Vaat' vana kaob
ja varemetel ärkab elu uus!...

E.Konsap.

N ä n d .

Paul Habraaohka.

Loidab veel kord
läänes leek
ja peitub siis otsatus kauguses...
Nuta' veel päike
purpurpisaraid viimseid.

Järskkaljudel seisavad kuused
küürus nagu raskuse all,
sest ülalt pilved neid ängistavad.

Mänd üksik unistades
näib olesklevat kaduvikus
küll nüüd.
Ta vaatleb kaugeid maid,
mis varjatuks mulle jäävad.

Minu ümber väsinult sirutab org,
ma vaatan kuuskedest kroonit kõrgusse
ahistet igatsusest
sähl üleval alla,
enne kui magades jäigistub mets
ja ööriigis
kissendab põder.

Siiski järsk on rada
ihaldet kõrgusse,
ja elupeeglis ma tunnen
oma pilti õhkavat
täitmatus igatsuses.

Tõlkind saksa keelest
Ricardo.

V a i m u j õ u s t .

Igal pool on olnud sageli oma arusaamine väärtustest. Isegi ortodoksaalseis ringkonnas on olnud oma voolud ja koolid, rääkimata üksikuist isikuist, kelle väärtuste hindamised ja maitseed pole sageli isegi olnud stabiilsed. Nii näeme, et igal pool on oma väärtuste hindamine. Puudub kõikjal suur ja sü-

gav usuline harmoonia. Sageli hinnatakse ainult projektiivseid väärtusi. Ajalugu näitab selgesti, kui suured sõjad on kaasas käinud projektiivsete väärtuste hinnustamisel. Nii on olnud suured võitlused kulla, maa jne. pärast. Kuld on ikkagi projektiivne väärtus, kuigi ta majandusteaduse seisukohalt on püsiv vara. Projektiivsetel väärtustel on ikkagi ainult nii palju väärtust, kui palju neid vajame minimaalseks häälelamiseks. Pärast projektiivsete väärtuste kohtame siiski suuremaid väärtusi, millest funktsioneeruvad kõik teised väärtused. Nii kohtame ne vaimujõudu, mis ainuüksi teeb meid tugevaks ja vabaks. Tugevuse mõiste tavaliselt on relatiivne. Mõned väidavad: "Tugev on see, kes suudab kõik." Teised jälle: "Tugev on see, kes on kõlbliselt ja moraalselt tugev." Ibsen oma "Rahva vaenlases" juhib meid selle juurde, et kõige tugevam on see, kes on kõige enam üksik. Kõigil neil definitsioonidel on oma jagu õigust. Kõik ikkagi kõige tugevam on lõppude lõpuks see, kes on usuliselt tugev. Usulised väärtused on ikkagi kõige kõrgemad. Seda ei pruugi meil tõestada, see ilmneb Kristuse õpetusest ja elust kõige paremini. Väärtuste hindamise põhjaks on inimene ise. Immanuel Kandi (1724-1804) järgi leiab inimene ise endas moraalseid nõudmisi ja püüab neega nende järgi elada. Tõendab on tarve moraalselt elada. Ainult siis on sotsiaalne struktuur tugev, kui kõik koostööstavad oma elu üldiste usuliste ja moraalsete nõudmistega järgi. Kuid

Kristus ütleb: "Vaim on küll alalis, aga liha nõder". On tõesti loomulik, et inimene eksib, sest ta liha on tõepoolest nõder. Kuid on tähtis, et inimene suudab end parandada. Selleks ongi tarvis arendada vaimu jõudu. Vaimne võim ei põhjene ilmalikul võimu ahnitsemisel ega ka piiritus eneseülendamises, vaid vaimne võim peab põhjenema ainult armastusel. nagu prof. W.Aleksejeff ütleb, on armastus vaimse võimu kõrgem kolms ja kogu seesmine tuum. Wladimir Solovjev ütleb: "Kirik on usklike kogu. Nende kogu, kes usuvad - mida? Kõige pealt ristiusus Jumalat, kes on armastus. Kuid kas võib tõsiselt uskuda armastusse, kui inimeses endas ei ole armastust? See- ga ei ole kirik mitte ainult usklike, vaid ka armastajate kogu." Kristus ütleb: "Armastage oma vihasid, õnnistage neid, kes teid ära vannuvad, teh- ke head neile, kes teid vihkavad ja paluge nende eest, kes teile liiga teevad ja teid taga kiusavad, et te võiksite saada oma isa lapsiks, kes taevas on." Kuid nagu prof. Aleksejeff väidab, "toob maine võim endaga nii palju avatlusi, et temaga kaasas käiv va- le on nii pinestav, et ei ole raske suurtest kohus- tustest kõrvale kalduda." Siis pole ka ime, et ise- gi Kristust on saadan võimuga kiusanud. nagu prof. Aleksejeff väidab, "näeb Adler oma "Individaal- psühholoogias" võimupüüdmisses kõigi inimesi toimin- gute baasist". Võimupüüded jagunevad peamiselt kah- te suurte gruppi: 1) loomulik grupp, kelle püüded on kooskõlas ümbritsevate sotsiaaloludega. 2) Teine

grupp on sageli patoloogiline, ebaloomulik, kes sisaldab eneses antisotsiaalseid sugemeid, mille mõjul see tüüp on sageli piiritu eneseülendaja. Sageli võivad esimesse gruppi kuuluvad isikud, kui nende karakter ei ole küllalt püsiv ja veendumused on kõikuvad, kergesti muetuda ka teiseks tüübiks. Kuiddas vaimujõudu arendada, on juba ise probleem, mille käsitlemine viiks meid liiga kaugele, seepärast lõpetan Wilhelm Wundti loova sünteesi seadusega, mis kõlab järgmiselt: "Vaimlise arenemise tagajärjel sünnib alaline väärtuste suurenemine. Nii ulatuvad vaimlised väärtused sfääridesse, mida ei saa hinnata dollarites ega paberimarkades. Kes selle peale vaatamata on nendele väärtustele sisemiselt vastuvõtlik, see on, ma usun, tõusnud sinna, kus on iga-vene inimsoo kodumaa!"

C.de B.

Hengeke kui nõvvas.

E. K i t s.

Taivan kõrgen sinkjanahan nigu vilgus,
lautusest nigu kavvest satas härmätist.
Pilvi takan saia tan kuu ning valas mahedust.
Uude pimmen tähekõsi hääbus - maha tilgus.

Kopli takan, kõivi vahel sinkjaid juuni hiilis,
uss'ast sanna taade näie juuskman lummutist.
Kua takan, kavven hainamaa pääl hanipajjest
satas litrid nigu hõbet. Hangen kalliskive
helgis.

rahutu, valulev, ta on nagu kaebav põliskohin, must ja sügav, mis läbibistab laante põue. Ta on troost, viis vete südamest. - Seina taga lakkus leetraid meri ja tuul kõrkjate külisevais lehis vilistas valssi, rütmikut, lõpmatut.

Saarin tukstus. Aknas hiilgas viimast kahvatut päevavalgust. Väljas tumeda ja kõrge taeva all lendas vareseid, õhtuseid vareseid, tõugatud tuulest nagu rübalad. Kusagilt vete tagant nad tulid, päevasilt sõõdamailt. Nende tiivad olid vormituke rebitud vingest tuulest, nad kadusid, surid täppide-na ruskas õhus. Nad, õhtused varesed, tõttasid laande, mille südames on põliskohin, kaebav troost, nagu ühvardus sügisvalule.

Taamal tuisaks tolmepeent liiva sõõda luidete selgi, kuivad liivpajud vibutasid armetult emi vindunud varsi, tan'sisid tantsu surmaeelset tussalt tukkusi võrkmaajad saabuvast hämaruses kaugel neemel, ja madalast külast vilkus hämarast, vanakollast tuld nagu hundisilm lagedal sool. Ses silmapiiril ainult rohelist vett jookevate lainetega ja pükkohal kõmisev, terashall taevast.

Saarin tukstus. Madal tuba oli laeni täis sinist suitsuvina ja õhku irdus koduseid lõhnu suitsu-võrkude kokkukeritud linust. Ahjus leegitses väike tuli; tuba oli pime. Ja see punane pimedus hajus nurkades, keskel kumas hõõguv hekk mahedast, uinavast lõkkeest. Seinapalkide valusaist lõhedest hõõristus kalaseola lõhna ja süsimustil seinal hiilgas tu-

lekumas sädelevaid soomuseid.

Saarin istus uneleva kolde ees madalal järil, kuulas ja mõtles. Merikaru tundis mõnu kuulata mere igavest müha. Ta meretuulest pargitud suured käed tundusid pööraselt pehmetena, coetades lapikut pallet, nagu vajuvad padjad. Ta mõte eksis kaugel mööda lainu vesi, kaugele tagasi oma käidud teele. Ja mis ei ole kõik selle aja sees juhtunud. Aastakümnete pikkune iga tallatud laineid, lõhutud sügavat vett, rebitud karedaid kõisi rakus käsil. Oi, kui valju oli rännatud jumala päevi, pikki ja tormiseid, ristatud meredel, otsitud õnne, kuid ei leitud seda. Ja nüüd olid Saarina päevad täis saamas, ära oli elu väsitanud tema.

Kord ainult oldi noor, üksainus kord. Kord oli ainult avaraid veevälju, suuri laasi ja päikest, lindude laulu. Jumal oli lasknud teda elada, et ta pidi meelepärasest elu elama. Uhest raskusest teise oli tusaselt astunud, kangetel jalgadel käidud lõpmata libedal laeval, magatud vähe, viivukene ainult kõvadest kottidel rahulikeil õil. Kõik see oli vajutanud ristluisse valu, jalgadesse vaevama jooksja, painava ja näriva. Ja mure näris südame ümber nagu mürgine uss, nägematu, viirastuslik. See oli eluaeg sõitnud nagu raske raudvanker üle ta südame, vajutanud sinna valusad jäljed.

(järgneb)

Viimases hädas läksin teisele majakorrale, kus elutseb mu vana koolivend Jupsberg, kes on lõpetanud kehakasvatuse instituudi ja nüüd on kuskil koolis õpetajaks või instruktoriks või tont teab, kuidas neid kondiväänamisekoolmeisterid kutsutakse.

Nagu Jupsberg kuulis, et mul kuskile pole minna ja igav, nii kohe seletama, et muudkui tule aga minuga õhtul kaasa võimlasse, et on keskkoolide käsipallivõistlused, kõvad paarid koos ja väga huvitav vaadata.

Noh - ja mis jäi mul üle? Kell 7 õhtul olimegi võimlas, näitasin Jupsberg'lt saadud priipääsetähe ette ja trügisin sisse.

No oli rahvakest, oi-oi. Puhad noored, poisid ja plikad, rõnel vormimütsid peas, mõnel käes. Kõik istusid seinte ääres. Põrand oli keskelt puhad laage ja läikis kui kruivaim. Aga misparast nad talle valge vööbaga imelikud kriipsud peale olid vedanud, sellest ma küll aru ei saanud. Uurisid ja takeerisin neid kriipse küll ja alul arvasin, et keegi on tõestanud siin mõnda geomeetrilist probleemi või nii, aga siis märkasid, et geomeetria see ikka hästi ei ole.

Kaasa ei saanud ma aga juurelda selle probleemi kallal, sest kuskilt tuli saali üks mees - pikad valged püksid jalas ja ilma käisteta särk seljas. Mees vahtis igasse külge ringi ja näis nagu kedagi otsivat. Siis nägi ta mind ja tuli kohe minu poole. Tundsin ta ära - see oli Jupsberg ise.

naks. Ma seisin õnnetuseks keset platsi. Vaevalt sain Jupsbergi eeskujul vilistada, kui mõni kaks- kolm poissi, prisked ja turjakad kui puhvlid, jooksid mu jalust maha. Uks andis põlvega ribide vahele, teine pidi peaaegu mu käe seljatagant välja väänamas ja kolmas lõi küünarnukiga mul vile kurku. Roomasin platsi kõrvale ja tõusin püsti. Otsustasin toimida nüüd ettevaatlikumalt ja põikasin igakord kõrvale, kui mõni mu poole tuli.

Veidi aega sain nii laveerida, kui Jupsberg vilistas. Mina kohe kah panin oma toru undama nagu häiresireeni. Küll, küll, aitab, andis Jupsberg mulle käega märku.

Nagu vile käis, nii kõik jäid seisma. Jupsberg lõi ühe mehele patsti käega õlale ja ütles - "isiklik viga".

Mind hakkas see mäng huvitama. Takseerisin poissi igast küljest, et kus tal on see isiklik viga. Alles lõpuks märkasin, et tal ühe silma peal oli sinine muhk! Pagana terav silm sel Jupsbergil, et niisuguse pisikese asja ära nägi!

Siis nägin, kuidas üks poiss kükitas, palliga püsti tõusis ja palli seinale viiskas. Panin tähele, et seinal oli laud ja selle küljes naljakas rõngas. Rõnga küljes rippus nagu tükk kalavõrku. See pidi olema korv. Jupsberg vilistas jälle. "Tehniline viga," ütles.

Sellega olin nõus ka mina. Muidugi tehniline viga on see, kui korvil pole põhja all.

Aga see mäng oli sihuke kiire või kuidas seda peab ütleva, et mitte teragi ei saanud aega seal juures mõelda.

Nikki pall lendas nagu siuhti mu kõrva äärest mööda rahva sekka. Jupsberg vilistas ja hüüdis l. gümnaasiumi väljaviske!

Aga keegi ei hakkanud esimest gümnaasiumi välja viskama. Ma sain rängust juba taipu. Ahaa, see on nii, et nad tõrguvad vastu ega kuula Jupsbergi sõna - näevad, et tal pole tublit abilist. Ja siis otsustasin ma oma autoriteedi maksa panna. Mängu tempo oli mu keha ja vaimu kötnud soojaks. Ma hüppasin keset platsi ja karjusin: Esimene gümnaasium välja!

Keegi ei kuulnud mind. Siis sasisin ma vihaseks ühe pois, kes kandis seljal Nr 1, õlast kinni ja karjusin: kas kuulete, minge välja.

Jupsberg vilistas ja tuli kohale. Poiss kukkus valju häälega protesteerima: kuidas nii, miks ma pean välja minema, mul pole ju veel nelja viga? Mina aga pöörutasin peale. Vait! Juuksed on Teil sassis, püksidäär rebenenud nina otsas koeranael ja kael pesemata! Või pole nelja viga! Küll on! Marss, välja!

Jupsberg oli mu kõrval ja sosistas: Kuss, ära tee skandaali, kui sa mängu ei tunne! Ära tee ise midagi, täida ainult täpselt, mis ma käsin.

Heaküll, mõtlesin. Kui nii, siis nii. On ju kole keeruline see spordivärk.

Kajas jälle vilt ja järgmisel sekundil kaks poissi olid mu jalge ees pikali ja kiskusid üksteisega kuest palli. Jupsberg vilistas. "Pall pooleks," hüüdis ta mulle.

Mul oli taskus uhke soome puus. Kaheksa tolli puhast tera. Kui pooleks siis pooleks, mõtlesin, võtsin üssi ja tsiahh, lõikasin palli katki nagu kärtst:

30. mail kus siis haiguslärk. Ünneks aga hakkas ühe mees laua taga viilet puhuma ja Jupsberg ütles, et poolaeg on läbi. Mina aga tiris ta ruttu saalist ära, sinna vaiksesse tuppa tagasi ja seletas:

"Oled sina ka tohnam, jumala eest. Ma ei saa aru, kuidas haritud inimese nii tuma võib olla!"

Teisel poolajal mind enam vilega jooksema ei pöödnud. Võisin puhata.

Siis aga Jupsberg tuli jälle ja ütles et nüüd on teine mäng, nüüd võid võtta aega laua taga. Lõikasin uuesti saali. Üle saali oli tõmmatud maailmatu võrk, kummalgi poolal seisis pooltosinat plikast ja pildus palli kuest kätte.

Jupsberg renis kõrge redeli otsa ja vilistas. Selle järele hakkasid plikat mängima. See oli juba rahulikum mäng. Akki Jupsberg vilistas jälle ja ütles: Uus pall.

Ma võtsin ruttu laua alt ühe uue palli ja viskasin platsile. Kõik vaatasid mind aljakate nägudega ja pall visati tagasi. Ma ei taanud midagi aru.

Varsti Jupsberg vilistas jälle ja ütles: aeg maha! Ma võtsin sõnakuulelikult kella, mis mu käes oli ja panin pörandale.

Jupsberg ei saanud mu teoviisist aru. Ta ütles mulle üle saali "Time out!"

Time out - see on ju inglise keel. Seda me tunneme. Time out - eesti keeles - aeg välja!

Võtsin kella ja viskasin ta avatud õhuaknast välja...

Peale selle ei mäleta ma midagi. Oli nagu mingi kisa, karjuti vist, et keegi on hull ja mind vist viidi välja. Täiele teadvusele tulin alles tänaaval.

Ausõna, sõbrad ja kaasvõitlejad, ei meeldi mulle põrmugi see käsipalli-virtsant!

Bina Killip.

Õpilaskonna tegevusest möödunud semestril.

Õpilaskonna otsene tegevus väljendub ringide kaudu. Üldmulje saamiseks õpilaskonna tegevusest möödunud semestril vaatleme ringide tegevust. Kui arvestada kahe kooli ühendamisega kaasaskäinud olukorda, võib üldiselt rahulduda ringide tegevusega.

Erilist kiitust väärib raadioring. Ta korraldas semestri jooksul oma liikmeile 8 referaatkoosolekut, päälle nende veel töökoosolekud.

Agarat tegevust on näidanud ka karskusring. Kahju ainult, et ta suures tööühinas on kaldunud väljapoole oma tegevuspiirkonda, kuna ringi erialas-
se puutuvat tegevust on avaldatud vähe. Karskusring korraldas möödunud semestril 1 referaatkoosoleku, 1 huviohtu, deklamatsioonivõistluse ja teeõhtu. Peale selle andis ta välja seinaajakirja "Leek". Nii-siis tööd on tehtud palju ja seda tuleb hinna-
ta. Ainult see töö ei taha sobida päälkirja alla: "Karskustöö".

Võib osaliselt rahulduda loodusteadusteringi tööga, mis avaldus looduseloo-, keemia- ja geograa-
fiarühma kaudu.

Normaalselt tegutsesid humanitaarringi usulis-
eetiline ja ajaloo sektsioonid. Märkina peab ka hu-
manitaarringi novellivõistluse väljakuulutamist.

Sportiringi korraldusel algasid koolivaheli-
sed käsipalli-võistlused kahe miinuse süsteemis. Võistlused kestavad praegugi. Nagu tavalisti olid sportiringil kaks korda nädalas mängutunnid.

Malering alustas maleturniiri koolimeistri
nimel, mis praegugi vältab. Samuti korraldas ta
välkturniiri.

Kuna eespool nimetatud ringid ühel või teisel
viisil on avaldanud mingisugust tegevust, siis foto-
ring ja kujutava kunsti ring kiratsesid täielikult. Kujutava kunsti ringi tööd pidurdas peamiselt küll
tema hiline tegevusalgus.

auhinnatud novelli autor - IVr kl. Üpilane
E. Konsap.

Auhinnatud novelli algus leidub käesolevas
numbris.

P.

Ringide juhatuste isiklikud koosseisud
käesoleval semestril.

Fotoringi juhatus: E.Matto IIr - juhataja, S.Luik
IVr - juhataja abi ja E.Vaaro IIIr - kirjatoime-
taja.

Humanitaar-ringi juhatus: A.Tanilov IVr - juhataja,
J.Vellika Vh - juhataja abi, M.Pillikse IVt - kir-
jatoimetaja, A.Taur Vh - laekur ja O.Unt Vh - ame-
tita liige.

Humanitaarringi ajaloo-sektsiooni juhatus: B.Soo-
kael Vh - juhataja, M.Pöder IIIr - kirjatoimetaja
ja L.Palmas IIIr - ametita liige.

Humanit.-ringi usulis-eetilise-sektsiooni juhatus:
B.Sookael Vh - juhataja, A.Taur Vh - juhataja abi
ja P.Tatar Vh - kirjatoimetaja.

Kerskusringi juhatus: A.Selgis IIIItb - juhataja,
T.Parts IIIItb - juhataja abi, A.Gexn IIIItb - kirja-
toimetaja, S.Mihkelson IVr - kirjatoimetaja abi ja
A.Lauk IIIr - laekur.

Kujutava Kunsti Ringi juhatus: H.Valk IVr - juhata-
ja, M.Pillikse IVt - kirjatoimetaja ja R.Lipp IIIr
- laekur.

Loodusteaduste-ringi juhatus: P.Tatar Vh - juhataja, J.Pähn IVr - kirjatoimetaja, A.Raska IIIr - looduselcoorühma juhataja, P.Mikk Vr - keemiariühma juhataja ja E.Vaaro IIIr - maateaduserühma juhataja.
Maleringi juhatus: A.Mölder Vr - juhataja ja E.Hint IVt - kirjatoimetaja.

Raadioringi juhatus: N.Lill Vt - juhataja, E.Pillikse IVt - juhataja abi, A.Kriisk IVt - laekur, M.Tõruke IVt - kirjatoimetaja ja A.Tannenthal Vt - raamatukoguhoidja.

Sportiringi juhatus: H.Veeber Vh - juhataja, P.Raudsepp Vr - kirjatoimetaja, A.Illi Vt - käsipalli-osakonna juhataja, E.Kangro Vh - kergejõustiku-osakonna juhataja, E.Jonasse IVh - talispordiosakonna juhataja ja H.Sulg Vh - võimlemisosakonna juhataja.

